

**RÄPINA
AIANDUSKOO**
nutikas loodustähedane elu

Aeg & Vaim

TEMPUS & SPIRITUS

www.aianduskool.ee/koolileht

Nr 2 (117)

29.3.2022

Tekstiilkäsitöö eriala pitstehnikates esemete valmistajad 2022

1. Galina Liivago
2. Elina Niido
3. Marika Palu-Üpraus
4. Vaima Reino

Galina, Marika, Elina ja Vaima

Külvame lootust, et lõigata õnne

Taas on kevad. Uue elu- ja ajaringi algus toob kaasa lootuse uutele võimalustele, helgemale tulevikule. On jälle aeg külvata, luua, rajada, paljundada ja paljuneda.

Samal ajal on kevad, mille sarnast me kunagi kogeda ei soovinuks. Isegi kui saame oma igapäevaelu jätkata harjumuspärasel rütmil, mõjutavad Ukrainas toimuva sõja õudused meie mõtteid ja valikuid tulevikuplaanide tegemisel. Kas on üldse mõtet külvata, kui pole kindlust, et saaki õnnestub

koristada? Vaprast ukrainlastest on eeskujuks, kuidas usk paremasse tulevikku raskustest läbi aitab. Sõjategevusest eemale jäävates küldes on põllud juba üles küntud. Tuleb külvata eesootavate paremate päevade heaks.

Niisamuti külvab oskuste arendamine, kooli lõpetamine ja kõrgema taseme kutsetunnistuse omandamine uut lootust, loob teed uutele võimalustele, lisab uusi väljavaateid enda võimete parimaks realiseerimiseks. Iga tänane koolilõpetaja teab kõige paremini, mil-

lised raskused tuli tal ületada, et jõuda oma arenguteel sellesse punkti, kus ta parasjagu viibib. Tuleb leppida teadmisega, et ta pole veel päris kohal, ei ole veel päriselt valmis – koolis jagatud ja omandatud terade vilju nopitakse alles pärast lõputunnistuse saamist.

On kevad. Külvame taas tuleviku heaks, hoides meeles, et headus ja arukus võidavad alati.

Lüüli Kiik, infospetsialist

Mis tehtud ...

16.2	Talvepidu
18.2	Eesti Vabariigi aastapäeva aktus
18.2	Keskonnakaitse eriala lõpuaktus
2.3	Mälumängu IV voor
7.3	Mälumängu V voor (Loodusmäng)
14.–18.3	Emakeelenädal
20.3	Belgia VABI kooli maastikuehitajad õpirändel
23.3	Mälumängu VI voor
28.3.–2.4.	ME õpilased õpirändel Bulduri koolis

... mis teoksil

29.3	Tekstiilkäsitöö eriala lõpuaktus
9.–14.5	ME õpilased õpirändel Bulduri koolis
11.4–6.5	Taaskasutusturg
12.5	Avatud uste päev
21.5	Räpina Hea kodu päev. Aianduskooli perepäev
24.5	Floristide võistlus Noor Meister
24.–25.5	Maastikuehitajate võistlus Noor Meister
25.–26.5	Aednike päev

TÄNASES LEHES: Õnne ja edu tänastele lõpetajatele! Uustulnuk frigovaarikas! Varjevõrkude töötuba! 100. juubelijutud! Pidus Pritsiga – Studio 54! Tänavused trendid floristikas! Maaeluminister tunnustab! ... ja palju muud huvitavat!!!

Talvepidu Studio 54

Veebruar on kuu, mil tihti saabub talveväsimus. Väsimus lumistest talveröö-mudest, väsimus säravatest jääkristallidest. See on aeg, kui pimedad õhtud hakkavad liiga tihti meeleolule rõhuma. Et tuju kevadeni üleval hoida, tuleks aga ellu tuua energiat – rohkem elevust, muusikat, tantsu, naeru, glamuuri, frisuuri. Õnneks on meie koolis üks agar õpilasesindus, kes valmistab meile kõigile ette ühe sellise energiaampsu ja korraldas aianduskooli talvepeo.

Peo teemaks oli valitud meeli erutav ja piire nihutav Studio 54. Sellist nime kandis 70–80ndatel New Yorgis sealset eliitmaailma teenindanud ööklubi. Et nimetatud stiilist ja Studio 54 fenomenist rohkem teada saada, pakkus Jaanus nädal enne talvepidu vaadata ka sellest klubist tehtud dokumentaalfilmi. Vaadatud filmist ja Google'ist saime ka meie oma sõpradega peoks häid ideid ja innustust ning leidsime Räpina kultuurimaja kostüümilaenutusest ja teise ringi kauplustest kõik peoks vajaliku. Kuldsed, sädelevad ning Studio 54 vaimu aimavad riidetükid ja aksessuaarid üll, sukeldusimegi 16ndal veebruaril meie oma säravasse Studio'sse, talveväsimust maha raputama.

Talvepidu oli lühike, kuid lõöv. See äratas kindlasti hetkeks talveuinakust kõik, kes Räpina mõisamajja, läbi kõige kiuslikuma veebruari ilma, kohale olid tulnud.

Mõisamaja eeskojast oli saanud mõnus suminasaal, kus võis kenasti kaetud snäkilaudade vahel sõpradega jutustada ja komplimente jagada. Et tekkinud tuju ja ilu ei ununeks, olid esimese kursuse floristid loonud sinna ka fotonurga. Seal tegutses alati rõõmsameelne Marta, kes jäädvustas oma kaamerasil-maga kõik soovijad. Tärpanud talvelillede vahele said kogu sündmuse jooksul salvestatud kõikide külaliste häbelikud ja häbematud huulepunad ja kostüümid, millega paljudki olid vaeva näinud ja nendega ka teistesse peomeeleolu süstisid.

Aga veebruari külm hingus ja säravad jääkristallid aknal taandusid aupaklikult sellel hetkel, kui mõisasaali lavale astus ansambli Ziggy Wild veel säravam solist Laura Prits, sest siis saigi arhailisest tantsusaalist särisev ja rokkiv klubi-ruum.

Stiilne peoseltskond – Arpo, Juta, Mihkel, Katre ja Annika

Siim-Robin, Laura ja Kristin

Mirelle Maria, Jarko ja Jaanika

Ehedamad kostüümilahendused Tiina ja Arpo

Joonas ja Egert

Nüüd oligi käes see hetk, mil talveväsimus asendati rokkimisväsimusega ning säravale laserplaadi-poolkuule lavaseinas naeratasid ühes rütmis hüpates üksmeelselt kõik. Võimas!

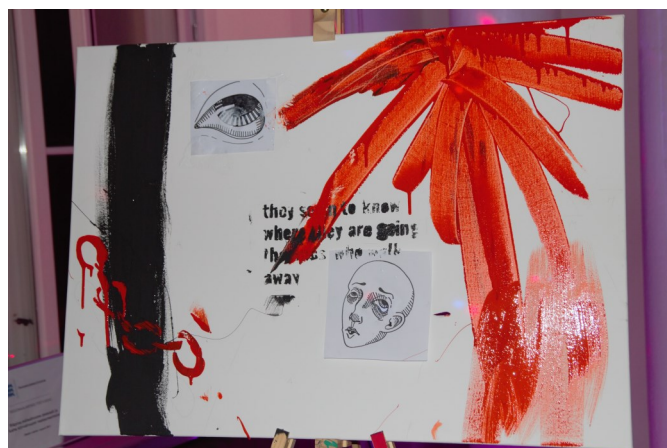
Pärast lauralummust saime veel nautida Karini, Jaanuse, Anna ja Alice-Irise lõundi- ja tantsuprojekti, mis samuti proovis meid kõledast veebruari-reaaalsusest kiskuda ning saime ka ise puusi nõksutada ja tantsukingi klõpsutada plaadimuusika järgi. Peo lõpus hõikas õhtujuht Kermo välja sõltumatu žürii poolt välja valitud kõige eheda-

mad kostüümilahenduste leidjad – Arpo ja õpetaja Tiina ning multiägedad tantsumuuvijad, kelleks osutusid Nikolai ja Jarko.

Oli energiat andev ja stiili kandev pidu ning andunud tantsulõvina loodan järgmisel korral oma tantsukingi veelgi rohkem kulutada. Aitäh kõigile, kes meile, pidulistele, seda nii vajalikku meeleolu töid ja särinat lõid.

Annika Filippova, KK21-52-K

Fotod: M.-P. Tiidemäe

Lõuendiprojekt

Laura ja Jaanus

Floristid osalesid jõulude eel fotovõistlustel

Kahjuks pole mõnda aega saanud korraldada lilleseade võistlusi traditsioonilisel viisil. Seetõttu on väga tore, kui tuleb võimalus osaleda kasvõi piltide vahendusel. Hilissügisel saime kutse osaleda Leedu Karalius Mindaugas kooli korraldatud lilleseadekonkursil teemal – jõulud. Koheselt läksid mõned õpilased särama, et saab teha, midagi tavapärasest erinevat. Konkursile saatsid oma töö kaks gruppi. Jarko Ilves, Eneliis Mooses ja Kaisa Kalm valmistasid kroonlühtri, mille saaks panna kaunistama mõnda uhket suurt saali ning Vitalii Minailenko ja Alina Svetlik val-

mistasid palmipuu, mis meenutaks jõulude ajal sooja suve. Hetkel on plaanis juba järgmised konkursid.

Pille Peterson,
floristika eriala juhtõpetaja

Alati kui osaled võistlusel, tuleb ikka see tunne, et tahad võita. Nii see tegelikult olema ei peaks – tähtis on osavõtt ja see kogemus, mis sa sealt saad. Novembris olin lilleseade tunnis ja õpetaja tuli sinna plakatiga, mis rääkis fotovõistlusest. Loomulikult tahtsin seal osaleda ja koostasime tiimi. Meie koostis oli kaks tiimi. Teemaks oli jõulud ja

kui selle teada saime, hakkasid kohe erinevad ideed tulema. Loomulikult kõige raskem osa oli tehnilise poole välja mõtlemine. Kui sellega olime ühele poole saanud, oli aeg juba asjaga tegelema hakata. Kuna meil oli kõik läbi mõeldud, läks töö tegemine ladusalt ja olime ise kõik tulemusega rahul. Autasustamise päeval olime väga elevil. Kui saime teada, et ei saanud esikolmikusse, ei teinud see meid kurvaks. Saime aga uue kogemuse ja uusi nippe järgmise võistluse jaoks.

Jarko Ilves, FL21-41-K

Vitalii ja Alina võistlustöö

Jarko, Eneliisi ja Kaisa võistlustöö

Eneliis, Jarko ja Kaisa

Vitalii ja Alina tööhoos

Trendid floristikas 2022

Lugedes ülemaailmselt kirjandust floristika uuemate trendide kohta, tuuakse palju esile seda, et pandeemia ajastu on inimesi pannud enam looduses olema ja seda tähele panema ning sügavalt oma hinge vaatama ning see kajastub ka floristika suundumustes: inimesed tahavad loodust enda ümber ning üks võimalus seda teha, on kaunistada oma ümbrus lilledega või nendega tegeleda. Eesti lillemaailmas on kindlasti kasvanud inimeste huvi lilleseade vastu, näiteks Kalamaja Kaktuse jõulupärja töötoas käis pärgi punumas üle 100 inimese, Yulia Medvedyeva Artiškovi pakutud erinevad kursused (värvihaldus, pärjad, ikebana) on alati maksimaalselt broneeritud. Ka floristidele pakutavad töötoad on välja müüdnud ning koolitajad ei pea tegema suuremat avalikku reklaami, sest vabu kohta jätkub vaid loetud ajaks.

Lillede tähtsus on muutunud oluliseks, seda ka tujutõstjana. Floristika peegeldab maailma ja selle probleeme. Looduskeskkonna säilitamine ning hoidmine kajastub ostukäitumises: jätkuvalt on populaarsed kuivatatud ja kauasäilivad lilled, jätkub toailillede populaarsuse kasv. Juurde on tulemas floriste, kes teadlikult loobuvad nt plastvahu kasutamisest või asendavad selle looduses lagunevaga.

Milline on selle aasta trendikaim värv?

Pantone Värvide Instituut (*Pantone Color Institute*) on juba 23 aastat järjest välja kuulutanud aasta värvi, mida disainerid (nende hulgas ka floristid ja aednikud jne) saaksid kõikjal eeskujuks võtta. Kui 2021. aasta värviks oli *Ultimate Grey* ehk ülihall kombineeritud kollasega, siis 2022. aastal on moekaim toon *Very Peri* ehk "väga lillakassinine", milles sinisele annab põnevust ja loomingulisust juurde violetne ja lilla kõrvaltoon. *Very Peri* peaks julgustama alanud aastal leidlikkuse, innovatsiooni ja loovuse kasutamist, peegeldades praeguse maailma vajadusi ja suundumusi. Uus toon annab enesekindlust ja tekitab uudishimu, elavdab loomingulist vaimu ja on intrigeeriv. Sinine selle tooni komponendina on lootuse värv. Pantone eksperdid peavad 2022. aasta tooni sinise tuhandetest varjunditest kõige rõõmsamaks ja soojemaks.

Floristikas on *Very Peri* toonides näi-

Aasta värv – *Very Peri*

teks lavendel, hortensia, kukekannus ja Eesti üks esimesi kevade kuulutajaid – sinilill.

Millised on selle aasta peamised trendid lilleseades?

Neutraalsed ja rahustavad toonid õrnast beežist roosani ja sinepikollane on nii interjööris kui ka pulmafloristikas olnud suunanäitajad ning ei kao ka sel aastal veel kuskile. Keskseks mõtteviisiks on jätkusuutlikkus ning rahvusvaheliselt on moodi läinud kohalike lillede eelistus importlilledele.

Personaalsuse olulisus lilleseades kasvab, st õnnitluskimbud ja seaded ei ole tehtud anonüümselt, vaid on tehtud nii, et eelnevalt on uuritud inimeste välimust ja iseloomu, et leida õiged lilled, meeleolu ja kompositsioon kajastamaks õnnitluse saaja olemust. Tuuakse välja, et lillepoed eristuvad aina enam oma kindla käekirja ja stiili poolest, mille tihtipeale on loonud seal töötavad suunanäitajatest meisterfloristid.

Pulmafloristikas ennustatakse jätkuvalt lihtsust ja looduspärasust, heledaid ning maalähedasi toone, kuid arvatakse, et moodi lähevad ka eredad värvid, mis inimeste hinge ergutaksid pärast pandeemia poolt põhjustatud paariaastast ühiskonna suletust. Jätkuvat populaarsust koguvad ka suured instal-

latsioonid pulmades: lillepilved ja suured mahukad seaded, mis täidavad ruumi ja loovad inspireeriva õhkkonna. Muljetavaldavad lilledega kaunistatud kaared ja taust pruutpaari laulatuseregistreerimise osas jäävad ka jätkuvalt pulmafloristika põhilisse nõudluse nimekirja.

Floristika trendide ülevaateid leiab väga erinevaid, näiteks on võimalik osta veebifailile või äpile ligipääs 80-leheküljelisele floristika 2022 trendijuhendile, millest leiab väga palju pilte, nüüdisaega peegeldavate emotsioonide väljendamisest lilledega, materjalide ja värvusskeemide juhendeid.

Väga huvitav on ka ajakirja „*Florists' Review*“ ülevaade Ameerika floristika maailma trendidest 2022, kus on kirjeldatud kuut olulist suunanäitajat, mille märksõnadeks on monokromaatiline utoopia, tumeda looriga varjatud ja kulinaarsete elementidega muinasjutt, maksimalism ja justkui valede värvide kokkupanemine, sürreaalsust ja 1980ndaid jäljendav metaparoodia, koidu- ja ehapuna värviskaala mälestusteraamat ja haiku ehk sellise tunde loomine ja peegeldamine lilled kaudu nagu oleks äsja tulnud reisilt ja sealt mälestuseks midagi kaasa toonud.

Hollandi lõikelilled kasvatamise ja edasimüügiga tegelev hulgifirma Marginpari jaoks koostas rahvusvaheliselt tuntud florist Gregor Lersch ülevaate kümnest 2022. aastal suunda näitavast floristika trendist. Kuna tegemist on Euroopa trendidega, siis neist ka pikem ülevaade:

Metsikud kimbud ja seaded, mis jäta-
vad mulje nagu asjaarmastaja oleks
need teinud, samas lähemalt vaadates
on näha taotluslikkust ja meistri kätt.
Stiil, mis jätab lõpetamatuse tunde
ning ei lähtu ühestki etteantud reeglist.
Kimbus kasutatakse ka metsalilli ja
muud looduslikku materjali.

Kimbud interjööri, mis mõjuvad selle
osana ning loovad ruumi meeleolu.
Kasutatakse anumaids, mis on läbipaist-
vad või hästi madalad ja täidetud vähe-
se veega, et näha jääks ka lillede var-
red. Kimp võib olla vertikaalne või hori-
sontaalne, langev või muus suunas
arenev. See trend eeldab head taime-
de tundmist, et tulemus oleks ruumi-
line ja oluline edasi antud läbi teadlikult
valitud lillede.

**Orgaaniline ja jätkusuutlik floristika
kui kunst**, milles on tunda looduse ja
kliima säilimise eest võetavat vastu-
tust. Valitud lillede värvus ja kuju on nii
naturaalsed, et ei ole vajadust kasuta-
da kunstlikkust. Nendes töodes ei kasu-
tata plastvahtu, traati ega liimi, kõige
olulisem on loomingulisus. Tööd võivad
olla klassikalised, dekoratiivsed, kuid ka
kaasaegsed ja ebasümmeetrilised.

**Lilled paljudes erinevates vaasides või
anumates**. Selle trendi mõte oli algselt
kokkuhoid, kuid viimaste aastatega on
see plahvatuslikult kasvanud ja seda
kasutatakse palju nt laudade dekoree-
rimisel. Vaasides olevad lilled täienda-
vad teineteist ja moodustavad huvita-
vaid elegantseid kooslusi, vaasid on
tihtipeale värvilisest klaasist. Trend on
hästi mänguline, erinevate vaaside ja
lillede paigutamiseks on lõpmatult või-
malusi. Selle trendi plussiks on see, et
kooslusi on lihtne ümber paigutada ja
transportida.

Õied ootamatutes kohtades nagu näi-
teks kraanikausis või auto armatuur-
lual. Selle trendi juures on lähtutud
huumorist ja lõbususest, selle trendi
seaded võivad olla hästi miniatuursed.
Keskkel kohal peab olema õis, mitte
seda raamivad elemendid. Trendi läbi-
vaks mõtteks on üllatada ja emotsio-
naalselt hoolivat sõnumit edasi anda.

Kõrte kasutamine, mis on arenenud
boho-stiilina nomaatidelt, kes elasid ja
rändasid maa-piirkondades ning mis
väljendab vabadust ja vabana ringirän-
damise eluväärtusi, looduslähedust.
Erinevaid kõrrelisi kasutatakse floristi-
kas väga palju, see on hetkel suureks
trendiks.

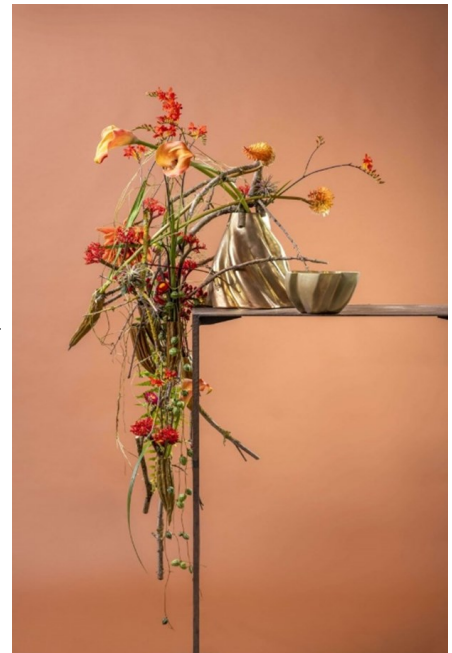

Ruumi muutvad suuremahulised floristikatööd, milles on kasutatud palju romantilisi aia- ja põllulilli, täitmaks ruumi mahuliselt, luues tunde, et ollakse kuskil mujal, unistustemaal. Tööde juures on mõeldud looduse säilitamisele ja jätkusuutlikkusele, kasutades vähem kunstlikke materjale kui seda tehti varem.

Värsked versus kuivatatud lilled, mida mõni aeg tagasi ei peetud heaks stiilitunnetuseks omavahel kokku panna, siis nüüd on see trendikas ja värske lilled lisamine kuivatatutele annab neile rohkem sügavust ja romantilisust.

Topiaaria edasiarendus, mis on ajaloos tuntud peamiselt maastikuarhitektuuris, aianduses ja floristikas. Floristikas on kasutatud erinevate kujundite tegemiseks peamiselt lõikelilli ning arvatakse, et sellel aastal muutub topiaarkunst trendikaks ning toimub areng modernsuse suunas. Topiaar võib olla ka ebasümmeetriline ning näiteks isegi lillekimbule võib olla loodud mingi kuju, samuti võib topiaari valmistada ka kõrrelistest või kuivatatud materjalist, mitte ainult lõikelilledest.

Värvide mäng, moes on soojad toonid nagu roostekarva, oranž ja punane, mis kohtuvad kuldse mitmekülsusega. Selle trendi juures on oluline asümmeetria muutmine fookuspunkti muutmisega, kasutatakse diagonaalset ja kattuvat suunda. Ei kasutata lillede radiaalseid ega vertikaalseid suundi. Olulised on detailid ja oskus luua asümmeetrilisi vorme.

Kasutatud materjalid:

<https://www.pantone.com/eu/en/color-of-the-year-2022>

<https://fleurcreatif.com/trend-report-2022-digital/>

<https://floristsreview.com/american-floral-trends-forcast-2022/>

<https://www.marginpar.com/stories/top-10-floral-trends-2022>

Küsimused floristika õpetajatele:

1. Kui palju ja kas üldse jälgite floristika trende ja kuivõrd kasutate neid koolis õpetamisel?

2. Milline on teie arvates kõige olulisem floristika suund sellel aastal?

3. Mida ootate, et floristikas moest ära läheks või moodi tagasi/esmakordselt tuleks?

Indrek Kaeli:

1. Trende jälgin pisut laiemalt, enne kõike arhitektuuris ja disainis toimuvat, mis omakorda mõjutab ka lillede osa ruumis. Koolis õpetamisel trendide teke ja kuhu suunas liigume on rohkem viienda taseme teema.

2. Ei olegi ühte õiget suunda vaid on mitu võimalust, seega pluralism.

3. Ma olen juba ühe kuivalilletrendi varem üle elanud ja teist küll enam ei taha näha.

Leili Alaoja-Rein:

1. Ma olen floristikast läbi imbinud ja imbin ja imen edasi, mõne teadmise

ennastki üllatades. Leinafloristika on pisut rohkem raamistatud, aga õpetaja kohus on õpilastesse süstida ka ajakohasust, juhtides tähelepanu, et lilleseade on suuresti seotud kõigega meie ümber: moega, sisekujundusega, aiakujundusega jne. Ma ei väsi rõhutamast, et just leinaseade tammub paigal ja on väga kinni tabudes ja traditsioonis, siin on isikupärasust vähe.

2. Ma ise tahaks väga uskuda, et niiniimetatud vaba käega vaasi asetatud lilled on jätkuvalt moes ja seda vastavalt kompositsiooni- ja värvusõpetuse reeglitele.

3. Moest võiks ära minna keemiliselt töödeldud lilled ning lillede toppimine ja kuhjamine paberist tuutudesse. Tagasi võiks tulla ikebana ja mõtestatult lillede seadmine ja austus oma töö vastu.

Pille Peterson:

1. Trende jälgin igapäevaselt ja hoian ennast kursis maailmas toimuvaga. Samuti käin tähtpäevadel poes abiks, et olla kursis kohalike trendidega. Pidevalt uuendan oma ülesandeid, lähtu-

valt sellest, mis parasjagu rohkem moes on. Näiteks püüan tellida lilligi selle järgi, mis trendid liiguvad ja püüan õpilastele tutvustada uusi sorte ja liike.

2. Mõtlesin just naistepäeval poes tellimusi vaadates, et kui paar viimast aastat on tellimustes suur osakaal õhulistel ja lehvivatel kimpudel (mis on minu lemmikud ja leivanumber), siis sel aastal oli neid väga vähe. Pigem olid eelistatud suletud vormiga kimbud. Tore on näha, et tellitakse värvilisi kimpe.

Viimasel ajal tõstab pead kuivatatud lillede teema. Teatud koguses ja oskustlikult eksponeerituna on need toredad. Eelistan kuivatatud lilli igal juhul uinuvatele. Mulle meeldivad kõrrelised. Nende kasutamine on aianduses olnud mõnda aega trendikas ja lilleseadessegi tulevad trendid sealt edasi. Kahtlustan, et populaarseim lill saab olema päevalill.

3. Uinuvad lilled pole eriti minu rida. Milleks peab endale tolmu kogumiseks lilled koju tooma?

Naudiks seda hetke ja lõhna ja eluringi, mida lilled pakuvad. Näiteks on väga huvitav jälgida tulpide elu vaasis: nende õide puhkemist ja päikese poole avanavat naeratust ja õite kolletumist. Lõpuks ring sulgeb lauale langevate kroonlehtedega. Ma loodan, et õhulisus ja kõrrelised jäävad edaspidi jätkuvalt moodi.

Marek Jakobi:

1. Trende jälgin ikka, selleks ju lihtsad võimalused sotsiaalmeedias, kus seda paratamatult kõige enam kohtab. Ka koolis õpetamisel on ikka vahel trenditeema päevakorral, näiteks kasvõi ruumikujunduslikud töö Pantone aasta värvusega materjale kasutades või materjalide kasutamise tunnis ka trendide teemat sisse tuues. Trendidest ikka räägime.

2. Eestisse jõuavad lilleseade trendid

nihkega ja tavakliendile on lillepoes trendikat lillekimpu või seadet tihtilugu keeruline müüa. Ise olen ka pigem seda meelt, et kas just alati trendi peabki jälgima ja mitte ainult lilleseades, vaid ka mujal, näiteks rõivastuses või sisekujunduses. On trend, mood ja bränd, millest siis trend on kõige lühiealisem ja sellesse polegi mõtet investeerida või suurt tähelepanu pöörata ja selle hullusega kaasa minna. Mulle tundub, et lilleseades on võetud suund lillede ja looduse väärtustamisele.

Kuna lillede hinnad on varasemate aastatega võrreldes tohutult kasvanud, siis proovitakse väheseid materjale kombineerides tuua lillede ja muude materjalide loomulikku ilu eriliselt esile. Kuhugi pole ka kadunud rikkalikud lilleseaded, kuid rohkem proovitakse vähese materjaliga luua midagi efektselt ja kordumatut. Materjale väärtus-

tatakse just nende kõrge hinna tõttu ja proovitakse tuua nende ilusaid omadusi esile. Mulle tundub, et üha rohkem on suund sinna poole, kus lilled on muutumas lukskaubaks.

3. Kõik need asjad, mis kunagi on moes olnud, tulevad mõne aja pärast ringiga tagasi, ka lilleseades. Sama on see ka ju rõivamoes ja sisekujunduses, kus uuesti on päevakorda tulnud alt laienevad teksapüksid või nõukogudeaegsed kultuslikud disainesemed, näiteks Tarbeklaasi vaasid, mille eest ollakse valmis maksma tuhandeid eurosid.

Lilleseades on taas moodi tulnud kuivlilled. See on paratamatu ja selle vastu pole mõtet ka võidelda. Tuleb kohaneda ja leida kuldne kesktee, kas minna sellega kaasa või mitte.

Miret Tuur, FL20-42-M

Juubelijutud – Räpina Aianduskool 100

Räpina Aianduskool saab paari aasta pärast 100!

Kui täpsem olla, siis suured pidustused meie kooli 100. juubeli puhul toimuvad 8. juunil 2024. aastal. Ettevalmistused selles osas on juba ammu alanud, peetud on koosolekuid ja pandud paika plaane. Nii suurejooneliselt pole kooli juubelit enne peetud ja seetõttu saavad paljud tegevused alguse juba nüüd. Näiteks on käima lükatud erinevate raamatute/trükiste koostamine. Meie puuviljanduse õpetaja Liisi Kont on alustanud armastuslugude kogumist. Koostamisele läheb raamat, kus on kirjas aianduskoolist alguse saanud armastuslood ja neid on aja jooksul kindlasti kogunenud. Kui tead ka mõnda asjaosalist, räägi nendega, ehk on neil ka soovi oma ilus lugu rääkida ja kaunisse raamatusse talletada. Õpetaja Koidula Rauk ootab vilistlaste ja kõigi teiste asjaarmastajate poolt aianduskooliga seotud mõtteid/muljeid/mälestusi, mis köidetakse raamatuks. Selleks, et kõik oleks arusaadav ja info trükistes osalemiseks leitav, on aianduskooli

kodulehel olemas juubelilogoga akna-ke, kuhu hakkab 100. juubeli info ja teadaanded kogunema. Tasub silm peal hoida! Raamatute osas on veel juubeli jaoks plaanis välja anda teos „100 pärga“, selle võtab ette õpetaja Leili Alaoja-Rein. Keskkonnakaitse eriala õpetajad plaanivad kaante vahele panna 30 aasta tegemised, kindlasti tuleb palju pildimaterjali. Ja tekstiilkäsitöö eriala on võtnud eesmärgiks teha raamat, kus saavad fotodena kajastatud lõputööd. Mis puutub trükistesse, siis õpetaja Andres Vaasa on koostanud taskumöödus taimeteatmiku, ikka kooli 100. juubeli auks.

Tegevustest, mis saavad alguse juba sel aastal, võib veel välja tuua Külvaaja kuju legendi konkursi. Teate ju küll seda kaunist skulptuuri meie kooli ees? See võiks olla nagu maamärk, mida tahe-takse vaatama tulla, millel on eriline legend ja mis on just meie kooliga tugevasti seotud. Kindlasti saab lähiajal

konkurss välja hõigatud. Konkursse tuleb veel – sajandi vilistlane/õpilane/õpetaja – need auväärsed tiitlid antakse üle juubelipäeval, kuid eeltöö saab alguse juba nüüd.

Erinevaid plaane, mis puudutavad näiteks kooli ümber olevaid haljasalasid, on mitmeid. Kas või see tore Urmase mõte, et teha rosaarium, kus on esindatud sada roosisorti. Kui on pikaajaline eesmärk, mille nimel tegutseda, küll siis kõik õigeks ajaks tehtud saab.

Üks teema, mis veel koosolekult läbi käis ja mille ettevalmistused juba nüüd alguse saanud, on meie kooli hümn. See saab värskema ja kaasaegsema vormi, sest mis oleks üks suur pidu ilma oma kooli hümnita.

Kui sul on mõtteid või ideid, mis võiksid ka Räpina Aianduskooli 100. juubelit täiendada, anna julgesti teada meelike.kruusamae@aianduskool.ee.

Meelike Kruusamäe, infospetsialist

Uno, mu noorim vend

*Naljapäeval sündis üks tõsine mees,
kes ometi elus ka naljade ees
tundis vabalt ja mõnusalts ennast.*

Uno Kivistik (1.4.1932–12.6.1998) lõpetas Räpina Aiandustehnikumi 1957. aasta suvel, koos hea sõbra Leo Andrepiga (hiljem Rehela). Türi tehnikumis 1949. aastal koos alustatud kärneriõpingud katkesid koolivendadel eri põhjustel. Uno kutsuti kolmandalt kursuselt ajateenistusse. Leo vangistati aasta hiljem, nagu tollal paljusid teisi. Kui vabaneti, oli Türi tehnikumis aednike koolitamine lõpetatud. Jäi üle õpingud lõpule viia Räpinas, olles enamikest klassikaaslastest vanemad.

Koolis õpitut hakkas Uno kohe kodus kasutama. Talvepuhkuse ajal valmistas kõrkjast lavamatte, konstrueeris pressi toitekuubikute valmistamiseks. Kevadel istutati neisse tomati ja varajase kapsa taimed. Need kasvasid kasvuhoonesse ja põllule istutamiseni sõnnikulavades, mille aknad ööseks mattidega kaeti. Maipühade ajal vabanenud lavades kasvatati mättatükkidesse külvatud kurgiseemnest istikud avamaale istutamiseks. Uno poolt rajatu jäi koduste hooldada. Siin sain mina oma esimese aianduspraktika.

1957. aasta suvel lõpetas Räpina tehnikumi 13. sõjajärgne lend, 37 aiandusagronoomi. Teiste seas tulevased teadlased Arvi Sepp ning kartuliuurija Luule Tartlan (Andrei), aianduskooli direktor Eino Peedel, harrastussordiaretaja Asta Kask (Lauri). Leost sai ilma vaatleja ja mitmekülgne aednik, tulbikolleksionäär Järvamaal. Aastaid hiljem lõpetasid Räpina kooli Leo abikaasa ja tütar. Rehela aednike pere võttis osa Türi Lillelaada traditsiooni alustamisest

Enne tööle asumist võttis Uno koos kolme kooliõega ette reisi Krimmi. Olles kaaslastest vanem, tundis ta seal sõjaväeteenistuses olnuna vene keelt ja kohalikke vaatamisväärsusi, mida teistele näidata. Uudne oli temalegi laevasõit üle Musta mere, sest teenides küll neli aastat merevæes ta ometi merele ei pääsenud. Diplomiga noori aednikke vaimustas Taga-Kaukaasia oma subtroopilise taimestikuga. Uno reisikaaslase Helju õest sai kolme aasta pärast minu kursuseõde Lea Pukk (hiljem Rannik). Lea elutööks oli Sang-

aste Katsepunktis krahv Bergi aretatud 'Sangaste' rukki säilitusaretus.

Uno suunati tööle Harju rajooni Mitšurini nimelisse kolhoosi. Seal töötas ta aednikuna veidi üle kahe aasta. Samas majandis asus looduskaitse all olev Jaan Raeda aretusaed, kelle loodud jahukastekindlat tikrisorti 'Rae 1' leiab koduaedadest senini. Samuti magusat talvekindlat sügisõuna 'Sõstrarooša', kelle algpuu oli kasvanud juhusliku seemikuna sõstrapõõsas Raeda sünnikodus Pearnahansul. See on vanim praeguse Kose valla Karla küla neljast aiandustalust. Nüüd asub siin Tõnise puukool. Karla aiandustalud korraldavad aastaid augusti esimesel nädalavahetusel populaarset aiandusüritust, Lillerallit. Sama küla Roogoja talus sündis Uno, kelle vaarema oli Jaan Raeda vanaema õde.

1960tel aastatel rajati Uno eestvõttel kodutalu maadele Lauristini nimelise kolhoosi aiand. Selles töös abistasid teda suveks Räpinast tulnud praktikan did. Üks esimestest oli Henn Kurepalu, kes jäi aiandisse aastateks tööle. 1962. aastal aiandustehnikumi lõpetanud õed Eve ja Juta Kiil meenutavad, kuidas nad praktika ajal said ristata õitsvaid õunapuid. Paljude aastate ristandseemnetest kasvanud õunaseemikud istutati kolhoosi aretusaedadesse. Viljunud puudest valiti 14 paremat, mis on nüüd sortidena registreeritud. Aianduskooli aias kasvab neist roosa viljalihaga 'Eerika', magusa maitsega 'Taavi' ja heleda väikese viljaga salatiõun 'Salla'. Viimane valiti välja kooli ajal Räpinast viidud pookimata alustest sirgunud puude seast. Uno valitud punaste õite ja viljalihaga suureviljalist 'Veiniõuna' tuntakse Soomes, istikuid on nähtud Lääne-Euroopa puukoolides. Õunasorte aretati aiandi põhitootmise, köögiviljanduse ja lillekasvatuse, kõrvalt enamasti töövälisel ajal. 1963. aastal lõpetas Uno Eesti Põllumajanduse Akadeemia Kaugõppe teaduskonna õpetatud agronoomina. Tema diplomitöö, tänapäevases mõistes magistratöö, käsitles Jaan Raeda tegevust ning hinnangut tema aretatud sortidele.

Kuna aretustöö võttis üha rohkem aega, võimaldas kolhoosi juhtkond Unol taanduda aiandi juhtimisest ja jätkata 1978. aastast isemajandava sordiaretajana. Olles Pollis asuva uurimisasutuse

mittekoosseisuline teaduslik töötaja, tuli tal esitada neile igal aastal tegevusaruanne. Need sisaldasid peale otsese aretustöö tema mitmekülgset tegevust aianduse propageerimisel ettekannete, artiklite ja näituste kaudu. Uno reisis ise palju ja organiseeris ekskursioone aiandushuvilistele. Veerand sajandit korraldati tema poolt 1958. aastal Roogoja koduaias alustatud ja hiljem kolhoosi aiandisse laienenud Lilledepäevi. Neist said ümbruskonnas oodatud sündmused, mis on nüüd kasvanud Lilleralliks. Kahes uuemas Karla küla aiandustalus, Sadeväljal ja Roosojal, rakendavad meie koolis õpitut lõpetajad Jana Proos (Tagasoo) ja Christi Unt. Roogojal jätkab elulõngade sordiaretust Uno abikaasa Aili ja paljundab isa aretatud elulõngu poeg Taavi. Nende koostööna ilmus 2008. aastal paljude fotodega elulõngaraamat. Järgmiselgi põlvkonnal jätkub aiandushuvi. Innustust tegutsemiseks armastatud alal said Unolt paljud aianduskooli praktikandid ja teised, kes temaga kokku puutusid.

Uno kaastööliseks sai abikaasa Aili, kes registreeris nende 15 roosisorti ja üle 140 elulõngasordi ning jätkas viinamarjasortide kolleksioneerimist. Oma häid aretisi hakati kohe nimepidi kutsuma. Nende väljamõtlemiseks ei kulutanud Uno palju aega. Näiteks tulid väikesõieliste elulõngasortide nimed ridamisi tolleaegsest lastelaulust: 'Entel', 'Tentel', 'Trikatrei'. Uno ja Aili aretatud elulõngasorte teatakse välisriikides.

Mitmed neist kasvavad Tartu botaanikaaias ja meie kooli ümbruses. Uno oli üks Eesti Elulõngaklubi asutajaist, ta kuulus Rahvusvahelise Elulõngaliidu juhatusse. Eestis on korraldatud kaks selle organisatsiooni kokkusaamist, mõlemal korral külastati Roogoja aretusaeda. Viimasel neist, 12. augustil 1998, käidi üheskoos Kose surnuaial, Uno kalmul. Ootamatu lahkumine oli kaks kuud varem, 12. juunil pärast teda tabanud infarkti eelmisel äikeselisel päeval. 21. juunil jagati matuselistele viimast Aiakirja numbrit, milles oli Uno artikkel „Eesti elulõngad“, põhjalik kokkuvõtte senisest tööst selle ilutaimega.

Uno oli mu esimene aiandusõpetaja enne Räpina kooli tulekut. Hindan tema loovat mõtlemist oma ideede elluviimisel. Ikka leidis mees võimalusi, kuidas seadusi rikkumata kehtivatest piirangutest mööduda. Koos Unoga koostasime 1996. aastal ilmunud raamatu „Viinamarjad koduaiast“. Ta oli minust 14 aastat vanem, ent samas noorim mu kolmest vennast. 1. aprillil möödub Uno sünnist 90 aastat.

**Jaan Kivistik,
1965. aasta vilistlane**

Uno ja tema aretatud 'Valge daam'

Maia Raudseping – 80

13. veebruaril aastal 2022 tähistas sooliidset juubelit Räpina Aiandustehnikumi vilistlane (1965, *cum laude*) ja samas omaaegne lillekasvatuse õpetaja (1965–1970) Maia Raudseping (aastani 1968 Teemaa). Ta sündis (1942) Jõgeva vallas, Jõgeval lõpetas ta ka keskkooli (1960). Pärast tehnikumi lõpetamist jätkas kaugõppe teel õpinguid Eesti Põllumajanduse Akadeemias (lõpetas õpetatud agronoomina 1971). Siirdus seejärel kodukohta elama ja töötama. Oli aastatel 1972–1974 Jõgeva näidisovhoosi haljastusagronoom. Koolis alati eeskujuliku õpilasena silma paistnu kutsuti peatselt teadustööle Eesti Maaviljeluse ja Maaparanduse Teadusliku Uurimise Instituuti. Õppis seal aastail 1974–77 statsionaarses aspirantuuris, korraldas aga väitekirjaks vajalikud katsed Jõgeva Sordiaretusjaamas. Järgenesid suured muutused riigi- ja teaduskorralduses, mistõttu ammu valmis kirjutatud väitekirja „Agrotehnilised võtted ja spontaanse risttolmlemise võimalikkus aedherne seemnekasvatuses“ õnnestus komisjoni ees kaitsta hilinemisega 1994. a ning talle omistati filosoofiadoktori teaduskraad.

Aspirantuuri aja lõppedes asus Maia tööle nooremteadurina Jõgeva Sordiaretusjaama köögiviljade osakonda, aastast 1984 jätkas samas vanemteadurina kuni 2013 lahkus vanaduspensionile. Tema põhitöök 36aastase tööperioodi jooksul teadlasena oli köögiviljasortide aretamine ja Eestis aretatud, tootmises kasutusel olevate, köögiviljasortide algseemnekasvatus. Eduka töö tulemiks on aretatud tomatisordid 'Vilja', 'Terma', 'Maike' 'Valve',

'Varto', 'Malle' ja 'Evelle', aedhernesordid 'Erme', 'Herko' ja 'Virges' ning aeddoasordid 'Vaia' ja 'Lemmik'. Loetletud sordid on aretatud koos kolleegidega, kelleks olid Valve Jaagus, Ingrid Bender, Kaljo Kask ja Pille Sooväli. Pensionile jäämise eel jõudis lõpule sojaosordi 'Laulema' aretus, mis on selle liigi esimene Eestis aretatud sort ja pälvis suure tunnustuse. Aastal 2017 omistati grupile koosseisus Maia Raudseping, Enn Kaljo ja Lea Narits Friedrich G. M. von Bergi innovatsiooni preemia.

Maia Raudsepingul on märkimisväärne panus köögiviljasortide seemnekasvatuses. Tema juhendamisel on kasvatatud Jõgeval üheksa tomati-, viis aedherne-, kaks aedoa-, üks porgandi-, üks redise-, üks sibula-, ja üks söödapeedi seemet.

Maia Raudsepingu, kui teadustöötaja, kaalukus seisneb ka arvukates publikatsioonides, mis avaldatud instituudi teadustööde kogumikes, ajakirjas Agaraarteadus, aga ka laiemale lugejaskonnale mõeldud omaaegsetes ajakirjades Sotsialistlik Põllumajandus, Põllumajandus, Maamajandus jm. Ta oli oodatud ja hinnatud kui tasakaalukas, erudeeritud, kompetentne esineja aianduse seltsi üritustel, samuti tootjaile korraldatud, alati rahvarohkeil õppepäevadel.

Eraldi väärivad märkimist Maia Raudsepingu kirjutatud raamatud „Hernes aias ja köögis“ (2000), „Uba aias ja köögis“ (2002) ning „Sibul aias ja köögis“ (2006).

Tähelepanuväärne panus meie põllu-

majanduse ja põllumajandusteaduse edendamisse on leidnud väärrika tunnustuse. Maia Raudsepingule on Eesti Vabariigi Presidendi poolt omistatud Valgetähe medaliklassi teenetemärk (2007).

Räpinast pärit abikaasa Kaleviga ehitati Jõgeva alevikku uhke kodumaja, mille ümber Räpina vilistlasele kohane – mitmel korral valla koduaia konkursi võitnud – iluaed. Maia suur harrastus oli ja on ka käsitöö – ja mitte tavaline: sokid-kindad, vaid märksa peenem, millega esines näitustelgi ja pälvis auhindu. Pere kasvas üles ja kõrgkoolitas kaks tütart, kellel nüüd muidugi oma pere ning Maial-Kalevil neli lapse last hellitada.

Pärast pensionile jäämist lahkus Raudsepingute pere Jõgevast ja veedab nüüd vanaduspäevi kuurortlinnas Pärnus.

**Ants Bender,
Maia kauaaegne kolleeg Jõgevast**

Saame tuttavaks – pikavarreline vaarikas

Kõik, kes on enda aeda maasikataimi istutanud, tunnevad hästi mõistet frigotaim. Fakt, et ka vaarikaid on võimalik frigotaimedena osta, on veel vähe teada.

Frigovaarikas ehk potivaarikas ehk pikavarreline vaarikas (ingl k *long cane raspberry*) on soojema kliimaga maades ettekasvatatud vaarikataim, mis on kogu oma esimese kasvuaasta sirgunud potis. Hoolikalt kastetud ja väetud taimed viiakse sügise saabudes madala temperatuuriga ruumidesse, kus neid ületalve hoitakse. Ka transport toimub külmunud olekus ning kevadel, alles vahetult enne istutamist sulatatakse nad üles. Kes vaarika hingeelu lähemalt tunneb, teab, et saaki kannavad suvel viljuvatel vaarikatel

kaheaastased oksad. Tavapäraselt istutatakse meil paljasjuurseid vaarikataimi, mille viljakandev vars on umbes 50 cm kõrguselt tagasi lõigatud. Seetõttu peab

uut viljakandvat vart ootama vähemalt järgmise suveni. Pikavarrega vaarikalt on võimalik saaki noppida juba istutusaastal – tõsi, saak valmib sarnaselt maasika frigotaimedelegi tavapärasest veidi hiljem – augustis, kuid kostitab kasvatajat rikkalikult.

Põlvamaal tegutsev Joosepi talu, kes on tuntud ka maasikakasvatuse valdkonnas, on juba 2017. aastast pakunud pikavarrelisi vaarikaid. Hollandi ettevõtetest, kust tellitakse maasikataimedki, uuriti uuemate vaarikakasvatuse suundade kohta ja nii jõutigi potivaarikateni, mida algul telliti ainult endale. Ei läinud aga kaua, kui sõna põnevate taimede kohta hakkas liikuma ja nüüd on need saadaval kõigile soovijatele.

Potis kasvatatakse vaarikataimi ette nii Hollandis, Taanis, Poolas kui ka Saksamaal ja Kanadas. Tänu soojemale kliimale ja pikemale kasvuperioodile tekib okstele ohtralt õiepungi, sest ka eluks vajalikud vesi ning toitained on potis kasvamise ajal pidevalt tagatud. Ettekasvatamine on kulukas töö ning muudab istikute soetamise kallimaks. Raha-kotti pitsitab ka kohene taimede toetamise vajadus. Tavapärase vaarikais-

tandiku rajamisel paljasjuursete taime-dega võib tugipostide paigaldamise lükata järgmisesse aastasse, kuid pikavarrelised vaarikad on juba ostmise hetkel 165+ sentimeetrit pikad. Edasi võivad nad sirguda isegi üle kahe meetri. Tugipostidele kinnitatakse kolm rida traate, oksad fikseeritakse omakorda traatide külge spetsiaalsete klambrite abil. Joosepi talu noorperemees Ranet Roositalu ning Eesti Maaülikooli Polli Aiandusuuringute Keskuse teadur Liina Arus kinnitavad kui ühest suust, et pikavarreliste vaarikate suurimaks plussiks on juba istutusaastal saadav korralik saak, optimaalsetes tingimustes isegi üks kilo varre kohta. Tänu sellele on võimalik ka koheselt tasa teenida taimedele tehtud kulutused.

Edasi hooldatakse taimi nii nagu tavalist vaarikatki. Oluline on iga-aastane kevadine hoolduslõikus, mille käigus eemaldatakse viljakandunud oksad ning liiga peenikesed oksad. Erinevad allikad annavad mitmesuguseid soovitusi taimede vahetuskajuste osas, oleneb nii sordist kui viljelusviisist. Istutustihedusest oleneb aga ka okste arv, mis alles tuleks jätta. Kui taimed on istutatud 75-80 cm vahetega võiks alles jätta 4-5 oksa. Tihedama istutuse puhul 2-3 oksa.

Mõned kitsaskohad

Harilikule vaarikale on loomumane kasvatada suur ja võimas juurestik. Pikavarrelised vaarikad, mis on soojema kliimaga maades ettekasvatatud, peavad oma juured mahutama kahe-liitrilisse potti. Selleks ajaks kui nad oma lõplikule kasvukohale jõuavad on juurepall muutunud nii tihedaks, et kasvuturvast potis enam õieti polegi – ainult üks suur pundar juuri. On eluliselt tähtis enne istutama hakkamist juurepall lahti rebida, et taimele märku anda juurte laialisirutamiseks.

Kui taimed on kasvukohale istutatud, seisab frigovaarikal ees kolm tähtsat ülesannet – juurduda, saaki kasvatada ja ka uusi võrseid kasvatada. See on taime jaoks tõsine väljakutse. Selleks, et natukenegi taimedele tuge pakkuda, on neid ülioluline ohtralt kasta ja vähe-

Pikavarrelised vaarikaistikud

malt korra nädalas väetada! Istutusauku väetise lisamine võib juuri põletada ja kasu asemel kahju tekitada. Esimesel aastal võiks rõhuda just kastmisväetistele.

Eesti Maaülikooli Polli Aiandusuuringute Keskuse teadur Liina Arus nimetab oma kogemustele tuginedes teist kasvuaastat kergeks tagasilanguse aastaks. „Istutamise aastal ilmuvad uued kasvud tavapärasest hiljem, võrsete moodustumine jääb tagasihoidlikuks ja seetõttu ei pruugi taimed saavutada teisel aastal loodetud kõrgust ning ka saagikus on mõnevõrra tagasihoidlikum“, selgitas Arus. Tagasilangus võib tingitud olla ka sellest, et istutamise aastal ei suutnud taim end piisavalt talveks ette valmistada. Kui nüüd halbade juurte kokkulangemisel peaks veel keskmisest karmim talv tulema, võib teisel kasvuaastal näiliselt jääda mulje, et taimede kasvatamine on ebaõnnestunud. Pead ei taskuks aga norgu lasta, sest kolmandal aastal – eeldusel, et kasvukoha tingimused on vaarikate kasvuks optimaalsed, kostitab ta meid maitstva saagiga. Nüüd valmivad viljad ka juba meie maitsemeelele sobival ajal – juulis.

Sortidest on Eestis saadaval üks populaarsemaid vaarikasorte 'Glen Ample', aga ka 'Glen Dee' ja 'Tulameen'.

Kokkuvõtvalt võib öelda, et nii saagikus kui taimede eluiga sõltuvad siiski konkreetsest kasvukohast ning oskuslikust hooldusest. Potivaarikaga istandiku rajamisel saavutame koheselt esteetilise ja võimsa tulemuse, sest taimed on ühtse kõrgusega ning juba kasvuhoos. Potivaarikas sobib ühtemoodi nii kodu- kui tootmisaeda, istutamisaastal saadav saak peaks olema aga kõige kõnekam fakt tema eelistamisel.

Liisi Kont, kutseõpetaja

Maaeluministeerium tunnustas Malle Terepson-Madissoni

23. veebruaril korraldas Maaeluministeerium Eesti Vabariigi 104. aastapäevale pühendatud aktuse. Maaeluminister Urmas Kruuse ja kantsler Tiina Saron andsid üle põllumajanduse, maaelu ja toidutootmise edendajatele ministeeriumi viis kuldset ja 15 hõbedast teenetemärki.

Hõbedase ministeeriumi teenetemärgi võttis vastu Räpina Aianduskooli pikaajaline ja õpilaste poolt armastatud botaanikaõpetaja **Malle Terepson-Madisson**. Malle oli aiandusõppe raudvara 55 aastat. Tema õpetust taimede hingeelust ja kooslustest on ammutanud ja üle Eesti kaasa viinud tuhanded aianduskoolis õppinud aednikud, maastikuehitajad, floristid ja keskkonnakaitsjad. Lisaks õpetaja ametile on Malle olnud kursusejuhataja paljudele kursustele ja tantsuõpetaja kergejalgsetele rahvatantsuhuvilistele. Aianduskooli patrioodina kuulub Malle Terepson-Madisson aianduskooli vilistlaskogusse ja on ka üks selle asutajaliikmeid.

Hõbedane teenetemärk antakse tulemusriikka koostöö eest ministeeriumiga või eduka tegutsemise eest ministeeriumis, valitsemisala valitsusasutuses, hallatavas riigiasutuses või ministeeriumi valitsemisala valdkonnas.

Urmas Kruuse, Malle Terepson-Madisson ja Tiina Saron

Haridusvaldkonna tegijatest said hõbedase teenetemärgi ka Eesti Maaülikooli aiandusvaldkonna juht ja õppetooli hoidja Kadri Karp ning Olustvere Teenindus- ja Maamajanduskooli põllumajandusvaldkonna koordinaator Miralda Paivel.

Räpina Aianduskool rõõmustab koos Malle Terepson-Madissoniga saadud tunnustuse üle ja soovib taimerõõmu, uudishimu ümbritsevast, rahu hinge ja tugevat tervist!

Karin Kask, sessioonõppe juht

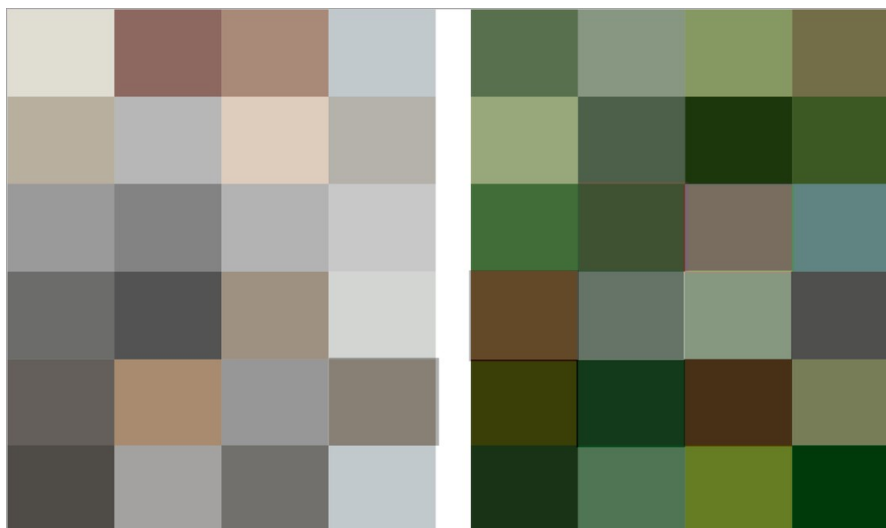
Foto: R. Mee

Teeme koos varjevörke

Varjevörkude tegemise talgupäev toimub 2. aprillil aianduskoolis, ruumis 214 kell 10–15. Anname oma panuse Ukraina kaitsmisesse valmistades varjevörke.

Kõik nobedad sõrmed on oodatud kangaribasid lõikama ja neid võrgu sisse punuma. Kel on annetada kalavörku (mõrralina) ja/või naturaalsest kiust kangaid, palun tuua need enne 2. aprilli kabinetti 239. Tamiilist vörk varjevörkuks ei sobi, kapronvörk sobib.

Lüüli Kiik, infospetsialist

Vörkude võimalikud värvigammasid – linn ja loodus

Aeg & Vaim
TEMPUS & SPIRITUS

Suur tänu kõigile, kes lehenumbri ilmutumisele kaasa aitasid.

Ajaleht ootab kaastöid kulli.nommistu@aianduskool.ee

Väljaandja Räpina Aianduskool, Aianduse 6, Räpina 64505

Toimetajad Külli Nõmmistu, Liisi Kont **Küljendaja** Valdur Truija

Märtsikuu nali

Kalamees läheb kodu poole ja tassib uhkelt kaenlas tohtu suurt haugi. Talle tuleb vastu teine kalamees, ämber piskeste ahvenate ja särgedega käes, heidab kaastundliku pilgu haugile ja küsib parastavalt: „Mis, sa ainult ühe saidki või!?”